ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δέκατο τμήμα)

της 13ης Οκτωβρίου 2021 *

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απεικονίζει φτερωτό βέλος – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απεικονίζει φτερωτό βέλος – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Μερική απόρριψη της ανακοπής – Περιορισμός του αντικειμένου της ανακοπής στο πλαίσιο της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών – Μερική παραίτηση από την ανακοπή – Λόγος αυτεπαγγέλτως εξετασθείς από το τμήμα προσφυγών – Απαγόρευση αποφάνσεως ultra petita»

Στην υπόθεση T-712/20,

Škoda Investment a.s., με έδρα το Plzeň (Τσεχική Δημοκρατία), εκπροσωπούμενη από τον L. Lorenc, avocat,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από τον D. Gája,

καθού,

αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Škoda Auto a.s., με έδρα το Mladá Boleslav (Τσεχική Δημοκρατία), εκπροσωπούμενη από τον J. Fesenmair, avocat,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO, της 6ης Οκτωβρίου 2020 (υπόθεση R 284/2020-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Škoda Investment και Škoda Auto,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δέκατο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Kornezov, πρόεδρο, G. Hesse και D. Petrlík (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 3 Δεκεμβρίου 2020,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του EUIPO, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 2 Φεβρουαρίου 2021,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 10 Φεβρουαρίου 2021,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 26 Νοεμβρίου 2018, η παρεμβαίνουσα, Škoda Auto a.s., υπέβαλε στο Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) αίτηση καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1), συνοδευόμενη από διεκδίκηση προτεραιότητας της αιτήσεως καταχωρίσεως του λιβανικού σήματος αριθ. 88468, η οποία κατατέθηκε στις 30 Μαΐου 2018 (στο εξής: αίτηση καταχωρίσεως λιβανικού σήματος).

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση (στο εξής: επίμαχο σήμα) συνίσταται στο κάτωθι εικονιστικό σημείο:

3 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στις κλάσεις 9, 12 και 36 έως 39 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν σε πληθώρα προϊόντων και υπηρεσιών.

4 Η αίτηση καταχωρίσεως του λιβανικού σήματος αφορά εικονιστικό σημείο πανομοιότυπο με αυτό που παρατίθεται στη σκέψη 2 ανωτέρω και προσδιορίζει προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 12 και 36 έως 39.

5 Η αίτηση καταχωρίσεως του σήματος δημοσιεύθηκε στο Δελτίο Σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης αριθ. 2019/031, της 14ης Φεβρουαρίου 2019.

6 Στις 13 Μαΐου 2019, η προσφεύγουσα, Škoda Investment a.s., άσκησε ανακοπή, δυνάμει του άρθρου 46 του κανονισμού 2017/1001, κατά της καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος για το σύνολο των προϊόντων και υπηρεσιών που μνημονεύεται στη σκέψη 3 ανωτέρω.

7 Η ως άνω ανακοπή στηριζόταν σε αίτηση καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία κατατέθηκε στις 27 Αυγούστου 2018 και συνοδευόταν από διεκδίκηση προτεραιότητας της αιτήσεως καταχωρίσεως τσεχικού σήματος αριθ. 550086, η οποία κατατέθηκε στις 24 Αυγούστου 2018, δεδομένου ότι οι εν λόγω αιτήσεις προσδιορίζουν προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 12 και 36 έως 39 και αφορούν το ακόλουθο εικονιστικό σημείο:

8 Οι προβληθέντες προς στήριξη της ανακοπής λόγοι είναι αυτοί του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχεία α′ και β′, του κανονισμού 2017/1001.

9 Στις 14 Ιουνίου 2019, το EUIPO επισήμανε στην προσφεύγουσα ότι από την εξέταση της ανακοπής της προέκυπτε ότι αυτή ήταν απαράδεκτη, δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφοι 2 και 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 2018, για τη συμπλήρωση του κανονισμού 2017/1001 και για την κατάργηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/1430 (ΕΕ 2018, L 104, σ. 1).

10 Αφού έλαβε τις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή ως απαράδεκτη με απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 2019. Αφενός, επισήμανε ότι το επίμαχο σήμα στηριζόταν στη διεκδίκηση προτεραιότητας της αιτήσεως καταχωρίσεως του λιβανικού σήματος, η οποία ήταν προγενέστερη της διεκδικήσεως προτεραιότητας που υπέβαλε η προσφεύγουσα. Αφετέρου, έκρινε ότι πληρούνταν όλες οι προϋποθέσεις του άρθρου 34 του κανονισμού 2017/1001 για τη διεκδίκηση προτεραιότητας της αιτήσεως καταχωρίσεως του λιβανικού σήματος.

11 Στις 6 Φεβρουαρίου 2020 η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του EUIPO κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών, δυνάμει των άρθρων 66 έως 71 του κανονισμού 2017/1001.

12 Στις 27 Απριλίου 2020, η προσφεύγουσα κατέθεσε στο EUIPO υπόμνημα με το οποίο εξέθεσε τους λόγους της προσφυγής ενώπιον του EUIPO, υποστηρίζοντας ότι η απόφαση του τμήματος ανακοπών ήταν εσφαλμένη, εφόσον, κατά παράβαση του άρθρου 34, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001, το ως άνω τμήμα δεν τήρησε την απαίτηση περί ταυτότητας των προϊόντων και των υπηρεσιών που προσδιορίζονται με την αίτηση καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης με εκείνα που προσδιορίζει το σήμα στο οποίο στηρίζεται το δικαίωμα προτεραιότητας. Η προσφεύγουσα δέχθηκε ότι μεγάλος αριθμός των προϊόντων και υπηρεσιών που προσδιορίζονται από το επίμαχο σήμα είτε ταυτίζονται είτε περιλαμβάνονται στα προϊόντα και στις υπηρεσίες που προσδιορίζονται με την αίτηση καταχωρίσεως του λιβανικού σήματος. Αντιθέτως, έκρινε ότι ορισμένα προϊόντα και υπηρεσίες που υπάγονται στις κλάσεις 9, 38 και 39, τα οποία προσδιορίζονται από το επίμαχο σήμα, ήτοι «εξοπλισμοί πληροφοριών· εξοπλισμοί πλοηγήσεως, ελέγχου, παρακολουθήσεως, καθοδηγήσεως και χαρτογράφησης· λογισμικό πλοηγήσεως», που υπάγονται στην κλάση 9, «ηλεκτρονική διαβίβαση δεδομένων· παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών», που υπάγονται στην κλάση 38, και «οργάνωση ταξιδίων· οργάνωση υπηρεσιών μεταφορών», που υπάγονται στην κλάση 39, ούτε ταυτίζονταν με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που προσδιόριζε η αίτηση καταχωρίσεως του λιβανικού σήματος ούτε περιλαμβάνονταν σε αυτά. Ως εκ τούτου, κατά την προσφεύγουσα, το επίμαχο

σήμα δεν μπορούσε να τύχει της διεκδικήσεως προτεραιότητας για τα εν λόγω προϊόντα και υπηρεσίες που υπάγονται στις κλάσεις 9, 38 και 39. Κατά συνέπεια, με το ίδιο υπόμνημα, ζήτησε τη μερική ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών κατά το μέρος που αφορούσε μόνον τα εν λόγω προϊόντα και υπηρεσίες.

13 Με απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2020 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τέταρτο τμήμα προσφυγών του EUIPO ακύρωσε εν μέρει την απόφαση του τμήματος ανακοπών στο μέτρο που το τμήμα αυτό είχε απορρίψει την ανακοπή ως απαράδεκτη για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των κλάσεων 9, 38 και 39 που μνημονεύονται στη σκέψη 12 ανωτέρω και ανέπεμψε την υπόθεση στο τμήμα ανακοπών, προκειμένου να συνεχιστεί η εξέταση για τα εν λόγω προϊόντα και υπηρεσίες. Διαπίστωσε ότι το δικόγραφο της ανακοπής πληρούσε όλες τις προϋποθέσεις παραδεκτού του άρθρου 2 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625, οπότε η ανακοπή ήταν παραδεκτή.

Αιτήματα των διαδίκων

14 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

– να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών·

– να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα ανακοπών όσον αφορά όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες για τα οποία κατατέθηκε η αίτηση καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος και

– να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

15 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή και

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

16 Στη σκέψη 15 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι, με το υπόμνημα στο οποίο εκτίθενται οι λόγοι της ενώπιόν του προσφυγής, η προσφεύγουσα περιόρισε το περιεχόμενο της προσφυγής, ζητώντας αφενός την ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών στο μέτρο που το τμήμα αυτό απέρριψε την ανακοπή για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που υπάγονται στις κλάσεις 9, 38 και 39 τα οποία μνημονεύονται στη σκέψη 12 ανωτέρω και αφετέρου τη συνέχιση της διαδικασίας ανακοπής όσον αφορά τα εν λόγω προϊόντα και υπηρεσίες. Το τμήμα προσφυγών συνήγαγε εξ αυτού ότι η προσφεύγουσα ανακάλεσε την ως άνω προσφυγή όσον αφορά τα λοιπά προϊόντα και υπηρεσίες που προσδιορίζονται από το επίμαχο σήμα. Στη σκέψη 16 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η μερική αυτή ανάκληση είχε ως αποτέλεσμα ότι τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που δεν μνημονεύονταν στο υπόμνημα στο οποίο εκτίθενται οι λόγοι της ενώπιόν του προσφυγής δεν αποτελούσαν πλέον μέρος της διαδικασίας ανακοπής και ότι, ως προς αυτά, η απόρριψη της ανακοπής είχε καταστεί απρόσβλητη.

17 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά τον προσδιορισμό των εννόμων αποτελεσμάτων της διαδικαστικής φύσεως ελλείψεως νομιμότητας της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών, ήτοι της διαπιστώσεως του απαραδέκτου της ανακοπής. Η παρανομία αυτή συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου που πρέπει να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως και θα έπρεπε να έχει επιφέρει αυτεπαγγέλτως την ολική ακύρωση της αποφάσεως αυτής, προκειμένου όλα τα αποτελέσματα που παρήγαγε επί των διαδίκων να εξαλειφθούν πλήρως από την έννομη τάξη.

18 Επιπλέον, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, όταν οριοθέτησε το αντικείμενο της προσφυγής ενώπιον του EUIPO, είχε πλήρη εμπιστοσύνη στην τυπική νομιμότητα της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών. Επομένως, φρονεί ότι δικαιούται να επικαλεστεί την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης όσον αφορά την αρμοδιότητα του τμήματος αυτού να αποφανθεί επί του κύρους της διεκδικήσεως προτεραιότητας του επίμαχου σήματος κατά το αρχικό στάδιο της διαδικασίας ανακοπής. Υποστηρίζει ότι η αιτιολογία της εν λόγω αποφάσεως δημιούργησε την εντύπωση ότι η απόφαση αυτή ήταν ορθή από διαδικαστικής απόψεως, δεδομένου ότι η έλλειψη νομιμότητας την οποία επισήμανε το τμήμα προσφυγών δεν ήταν πρόδηλη κατά τη νομολογία. Προσθέτει ότι αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο επικεντρώθηκε αποκλειστικά στην ουσιαστική νομιμότητα, ήτοι στα προϊόντα και στις υπηρεσίες που προσδιορίζονται από την εν λόγω αίτηση καταχωρίσεως σήματος τα οποία ούτε ταυτίζονταν ούτε περιλαμβάνονταν στα προϊόντα και τις υπηρεσίες που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως του λιβανικού σήματος.

19 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα φρονούν ότι η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

20 Συναφώς, δεν αμφισβητείται κατ’ αρχάς ότι, με το υπόμνημα στο οποίο εκτίθενται οι λόγοι της προσφυγής ενώπιον του EUIPO, η προσφεύγουσα ζήτησε μερική μόνον ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών στο μέτρο που με αυτήν απορρίφθηκε η ανακοπή μόνο για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που υπάγονται στις κλάσεις 9, 38 και 39 που μνημονεύονται στη σκέψη 12 ανωτέρω.

21 Εν συνεχεία, επισημαίνεται ότι, κατά το άρθρο 95, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001, η επί της ουσίας εξέταση της προσφυγής από το τμήμα προσφυγών περιορίζεται στα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι καθώς και στα υποβληθέντα από αυτούς αιτήματα. Ομοίως, το άρθρο 47, παράγραφος 5, πρώτη περίοδος, του ως άνω κανονισμού ορίζει ότι αν από την εξέταση της ανακοπής προκύψει ότι η καταχώριση του σήματος αποκλείεται για το σύνολο ή για μέρος μόνο των προϊόντων ή υπηρεσιών για τις οποίες υποβάλλεται αίτηση για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η αίτηση απορρίπτεται για τα συγκεκριμένα προϊόντα ή τις υπηρεσίες. Επιπλέον, το άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο ε’, του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625 διευκρινίζει ότι εάν η απόφαση προσβάλλεται μόνον εν μέρει, το δικόγραφο της προσφυγής που κατατίθεται σύμφωνα με το άρθρο 68, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού πρέπει να περιλαμβάνει σαφή και συγκεκριμένο προσδιορισμό των προϊόντων ή υπηρεσιών σε σχέση με τα οποία προσβάλλεται η απόφαση.

22 Από τον συνδυασμό των διατάξεων που μνημονεύονται στη σκέψη 21 ανωτέρω και του άρθρου 71, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 2017/1001 προκύπτει ότι, στο πλαίσιο προσφυγής που αφορά σχετικό λόγο απαραδέκτου καταχωρίσεως σήματος και ασκείται κατά αποφάσεως του τμήματος ανακοπών, το τμήμα προσφυγών δεν μπορεί να αποφανθεί πέραν του αντικειμένου της προσφυγής που ασκήθηκε ενώπιόν του. Επομένως, το τμήμα προσφυγών μπορεί να ακυρώσει τέτοια απόφαση μόνον εντός των ορίων των αιτημάτων που

προέβαλε ο προσφεύγων με την προσφυγή του κατά της ως άνω αποφάσεως ή, ανά περίπτωση, των αιτημάτων που ο καθού έχει προβάλλει με το υπόμνημα αντικρούσεως [πρβλ. αποφάσεις της 14ης Δεκεμβρίου 2006, Gagliardi κατά ΓΕΕΑ – Norma Lebensmittelfilialbetrieb (MANU MANU), T-392/04, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2006:400, σκέψη 45, και της 19ης Σεπτεμβρίου 2018, Eddy's Snack Company κατά EUIPO – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Eddy's Snackcompany), T-652/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:564, σκέψη 20].

23 Επιπλέον, κατά το Δικαστήριο, στο σύστημα των ένδικων διαδικασιών που έχουν ως αντικείμενο τον έλεγχο νομιμότητας ενώπιον του δικαστή της Ένωσης, οι διάδικοι έχουν την πρωτοβουλία της δίκης και καθορίζουν το αντικείμενο της διαφοράς, ιδίως, προσδιορίζοντας με τα αιτήματά τους την πράξη ή το τμήμα της πράξεως που επιθυμούν να υποβάλουν στον εν λόγω δικαστικό έλεγχο (απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2017, British Airways κατά Επιτροπής, C-122/16 P, EU:C:2017:861, σκέψη 87). Το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι οι αρχές αυτές έχουν εφαρμογή, mutatis mutandis, όσον αφορά τις προσφυγές που ασκούνται ενώπιον των τμημάτων προσφυγών σε διαδικασία που αφορά σχετικούς λόγους απαραδέκτου καταχωρίσεως σήματος. Πράγματι, όπως προκύπτει από τις μνημονευθείσες στη σκέψη 21 ανωτέρω διατάξεις και από τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 22 ανωτέρω, όπως και ο δικαστής της Ένωσης στο πλαίσιο του συστήματος των ένδικων διαδικασιών που έχουν ως αντικείμενο τον έλεγχο νομιμότητας, τα εν λόγω τμήματα δύνανται, στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής, να ακυρώσουν την απόφαση του τμήματος ανακοπών μόνον εντός των ορίων των αιτημάτων που προέβαλε ο προσφεύγων με την προσφυγή κατά της τελευταίας αυτής αποφάσεως.

24 Τέλος, είναι αληθές ότι στις διαδικασίες inter partes το τμήμα προσφυγών οφείλει, σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625, να εξετάζει αυτεπαγγέλτως τους λόγους ακυρώσεως που αφορούν νομικά ζητήματα τα οποία δεν προβλήθηκαν μεν από τους διαδίκους, αλλά αφορούν παράβαση ουσιώδους τύπου, εξυπακουομένου ότι μεταξύ των τύπων αυτών περιλαμβάνονται, ειδικότερα, οι κανόνες περί του παραδεκτού ανακοπής κατά της καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

25 Εντούτοις, η αρμοδιότητα αυτή του τμήματος προσφυγών ουδόλως συνεπάγεται ότι το τμήμα προσφυγών είναι αρμόδιο να τροποποιήσει αυτεπαγγέλτως τα αιτήματα που προέβαλε ο προσφεύγων στο πλαίσιο της ενώπιόν του ασκηθείσας προσφυγής, δεδομένου ότι η προσέγγιση αυτή δεν λαμβάνει υπόψη τη διάκριση μεταξύ των λόγων ακυρώσεως και των αιτημάτων της προσφυγής. Συγκεκριμένα, μολονότι οι λόγοι ακυρώσεως αποτελούν το αναγκαίο στήριγμα των αιτημάτων που περιλαμβάνονται στο δικόγραφο της προσφυγής, διακρίνονται ωστόσο, κατ' ανάγκην, από τα αιτήματα, τα οποία θέτουν τα όρια της εν λόγω προσφυγής (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2017, British Airways κατά Επιτροπής, C-122/16 P, EU:C:2017:861, σκέψη 89).

26 Επομένως, μολονότι το τμήμα προσφυγών, εξετάζοντας αυτεπαγγέλτως λόγο που αφορά παράβαση ουσιώδους τύπου, ο οποίος, κατ' αρχήν, δεν προβλήθηκε από τους διαδίκους, δεν βαίνει πέραν του πλαισίου της διαφοράς της οποίας επιλήφθηκε και ουδόλως παραβαίνει τους διαδικαστικούς κανόνες που επιβάλλουν να εκτίθεται το αντικείμενο της διαφοράς στο δικόγραφο της προσφυγής, ωστόσο αυτό δεν ισχύει εάν, κατόπιν της εξετάσεως της αποφάσεως που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής, το τμήμα προσφυγών αποφασίσει, βάσει λόγου που εξέτασε αυτεπαγγέλτως, ακύρωση που υπερβαίνει αυτά που ζητήθηκαν με τα αιτήματα των οποίων έχει συνεπώς επιληφθεί, με το αιτιολογικό ότι η ακύρωση αυτή είναι αναγκαία προκειμένου να θεραπευθεί η έλλειψη νομιμότητας που διαπιστώθηκε αυτεπαγγέλτως στο πλαίσιο της εν λόγω αναλύσεως (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2017, British Airways κατά Επιτροπής, C-122/16 P, EU:C:2017:861, σκέψη 90).

27 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα αβασίμως υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών όφειλε να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών στο σύνολό της, διότι τούτο θα είχε ως αποτέλεσμα να αποφανθεί το τμήμα προσφυγών πέραν του αντικειμένου της διαφοράς, όπως αυτό προσδιορίστηκε από την ίδια την προσφεύγουσα.

28 Όσον αφορά την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας με την οποία προβάλλεται παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, υπενθυμίζεται ότι δικαίωμα επικλήσεως της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης έχουν όλοι οι ιδιώτες στους οποίους η διοικητική αρχή δημιούργησε βάσιμες προσδοκίες, παρέχοντάς τους συγκεκριμένες διαβεβαιώσεις (βλ. απόφαση της 21ης Φεβρουαρίου 2018, Kreuzmayr, C-628/16, EU:C:2018:84, σκέψη 46 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

29 Εν προκειμένω, η υποτιθέμενη πεποίθηση της προσφεύγουσας ότι η απόφαση του τμήματος ανακοπών ήταν σύμφωνη προς τους διαδικαστικούς κανόνες, παρά τη διαδικαστική πλημμέλεια στην οποία υπέπεσε το τμήμα αυτό, δεν μπορεί να της δημιουργήσει βάσιμες προσδοκίες ως προς την τυπική νομιμότητα της αποφάσεως αυτής. Πράγματι, ενόσω μια τέτοια απόφαση δεν έχει καταστεί απρόσβλητη, η νομιμότητά της μπορεί, σε περίπτωση προσφυγής, να εξεταστεί από το τμήμα προσφυγών, πράγμα το οποίο άλλωστε συνέβη εν προκειμένω. Ο δε ρόλος του τμήματος προσφυγών είναι ακριβώς να θεραπεύει τέτοιες διαδικαστικές πλημμέλειες και, κατά συνέπεια, να ακυρώνει ενδεχομένως απόφαση που πάσχει από αυτές.

30 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η υπό κρίση προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

31 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα ηττήθηκε και το EUIPO καθώς και η παρεμβαίνουσα ζήτησαν να καταδικαστεί η προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα πρέπει να υποχρεωθεί να φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, το σύνολο των εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν το EUIPO και η παρεμβαίνουσα στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δέκατο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η Škoda Investment a.s. φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) και η Škoda Auto a.s. στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Kornezov Hesse Petrlík

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο, στις 13 Οκτωβρίου 2021.

(υπογραφές)